

Del af Skibet tilfredsstiller Lovens Bestemmelser for at kunne eje et dansk Skib, og der skal gøres Anmeldelse, hver Gang der sker Forandring i disse Forhold. Men hvad er da det ny? Den Gang denne Sag først kom paa Bane for en Del Aar siden i den danske Sølovskommission, blev der, om jeg maa udtrykke mig saa, af de læge Medlemmer af Kommissionen, af de ikke juridiske Medlemmer, gjort opmærksom paa, at det var meget uheldigt, at det i Loven af 1867 er paabudt, at der skal gøres Anmeldelse om Ejendomsforholdene, om hvem der er Deltager i Partirederier, om de forskellige Partihavere osv. uden at det har nogen privatretlig Betydning. Det har Betydning i offentligretlig Henseende. Det er foreskrevet for at gøre det muligt at se, at ingen fremmed, ingen Udlandning ejer Part i danske Skibe, men i privatretlige Forhold vil man ikke kunne paadøbe sig, at det og det staar i Skibsregisteret. Denne Indvending fra de læge Medlemmer fandt Kommissionen besøjet. Man maatte erkende, at det vilde være en Fordel, naar Registreringen blev indrettet saaledes, at disse Indførelser i Registeret til Oplysning om Ejendomsforholdene kunde saa Betydning ikke blot i offentligretlig, men ogsaa i privatretlig Henseende, og det har jo ogsaa ført til, at man ved Ordningen af Firmaregisteret udtryffeligt har holdt Redersfirmaer uden for det almindelige Firmaregister, idet det blev gjort gældende, at det vilde være til alles Betvemmelighed, at alt, hvad der vedrører Skibe og Redere, fandtes paa eet Sted, da der kunde indføres noget i Skibsregisteret vedrørende Skibenes Ejendomsforhold, som kunde være i Uoverensstemmelse med, hvad der var indført i Firmaregisteret, for saa vidt Redersfirmaer skulde indføres i dette ligesom alle andre Firmaer. Man har altsaa for flere Aar siden godkendt denne Side af det ny, at i Skibsregisteret kan tillige indeholdes Betræffelse af Ejendomsforholdene, det vil sige af de personlige rethavende, saaledes vel at mærke, at det faar Betydning i privatretlige Forhold. Nu kommer det nyt, at man vil, at disse Skibsregistre tillige skulle give Oplysning om de Behæftelser, navnlig Pantebehæftelser, som paahvile Skibene. Under 1ste Behandling af Soloven blev det af et æret Medlem af Tinget udtalt,

at han for sit Vedkommende ganske maatte billige det Princip, der var udtalt i Sølovens § 3 om, at alt, hvad der vedrører Ejendomsrettens Overgang og Panterettigheders Stiftelse skal registreres, og at Pantrettigheders Erhvervelse sker derigennem, og heri forekommer det mig, at det ærede Medlem havde ganske Ret. Saaledes som det nu er ordnet, har i Virkeligheden den, der udlæner mod Pant i et Skib, ingen Sikkerhed for dette sit Laan, thi det er ikke indrettet med Pant i Skib paa samme Maade som med Pant i fast Ejendom, at der er et bestemt Sted, den faste Ejendoms Værneting, hvor man kan gaa hen og faa oplyst alt, hvad der vedrører Ejendomsretten og de tidligere Behæftelser. Reglen er den, at Skibe, hvad Pantætning angaar, behandles som Løssore. Der er intet bestemt Værneting for Skibe. Derfor skulle nu Pantebehæftelser i Skibe læses ved Debitors Værneting, men Debitor kan flygte, og derved vil hele Pantesikkerheden kunne gaa støten. Panterettigheden hører nemlig op naar Debitor flytter. Skal man tilvejebringe Sikkerhed for Pant i Skibe, vil det være aldeles nødvendigt at indrette noget lignende som ved Panteret i faste Ejendomme, og den Ting er ikke synderlig vanskelig; thi ethvert Skib skal jo have et Hjemsted; det overlades i Reglen vedkommende at vælge det, men vælger han ikke et andet Hjemsted, er Hjemstedet der, hvor han bor, eller hvor Rederiet har sit Hovedkontor. Ethvert Skib skal ogsaa have sit Hjemsted, hvor det indføres — det er ikke noget nyt, denne Regel haves allerede i Loven af 1867 — og saaledes er det ogsaa hele Verden over. Altsaa er det ingenlunde vanskeligt for et Skibs Vedkommende at oprette et Pantættingsregister i Lighed med, hvad der gælder for faste Ejendomme. I gamle Dage kunde man maasse ræsonnere som saa, at det havde ikke meget at betyde med Pantætning af Skibe, thi det var af den Slags Pant, som det altid var risskabelt at lætte Penge i, de kunde gaa under — ja, saa vare de rigtig nok asjurerede — i alt Fald var et Skib underkastet saa mange Tilfældigheder, at der ikke var Sikkerhed for Opfyldelsen af de Forpligtelser, der hvilede paa det gennem Panterettigheden. Men Tingene have jo nu forandret sig i den Henseende. Nu repræsenterer et Skib